

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Ölander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 56**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

[26.7.1917.]

Mårbacka , Sånne sjusovardagen.

Kära , älskade ?

det var inte meningen att sätta frågotecken efter kära älskade. Det kom dit i misshugg. Det händer så mycket o förutsett, då man skriver skrivmaskin. Tack för två brev. Jag sitter och undrar , om det verkligen är svårt för dig att resa hit. I så fall kan jag naturligtvis skicka sakerna till dig, men jag tror verkligen att det skulle vara bra, om vi tillsammans finge resonera , om alla kvistiga fall. Själva översättningen reder jag mig nog med, men verserna skulle ju nagelfaras, så att de bli lena och fint löpande. Det är otroligt så mycket arbete , som behövs, innan språket glider lätt på tungan så här i vers. Jag vill naturligtvis inte nöja mig med att ha det så som Hauptmann, för hans är ganska tungt och slarvigt , då man riktigt synar det i sömmarna. Hans enkla människor tala lika onaturligt som de bättre och det vill jag undvika. Det finns poesi i pjesen , det har jag sagt från första stund, men tänk också så mycket slarv. Till exempel. De tre bovarna kalla varandra i namn hela tiden i första akten. Bondfolket hör allt de säger, men ingen låtsas sedan om , att han vet , att de heta Sir Archie sir Donald , sir Douglas. Och varför talas det beständigt om vaken när den inte kommer till någon vidare användning. Och vartill tjänar stormen i andra akten. Det hade ju bara behöfts att Torarin gått med fiskarn ombord till den sjuka hustrun, så hade man sluppit mycket onödigt tal. Och vartill tjänar den långa historien med de skriande ä mäsarna i femte scenen. Det spelar ju ingen roll i handlingen. Sådant där råkar man på överallt. Och tänk vad gubben Arne är illa gjord. Han är ju totalt misstecknad. Och varför skall ^{skall Sir Archie vara så jävnerlig} Sir Archie vara så förfärlig och onödig allt ifrån början. Ar han manne sjuk ? . Det är alldeles förfärligt oklart. Och varför visar sig inte hjältinnan i sista akten ? Allt det där är verkligen slarv , som han skulle ha ordnat om , innan han släppte ifrån sig pjesen. Ja en översättare

oft väldigt med rovar, men polatisen blir bra -
Om du nu verkligen kan kamma, så oppoffra dig och gör det, det wäre riktigt. Det
har gått så bra hittills här, men det är inte varit någon lugn trossnad. Man är
så rädd för att du ska äta mycket god sylskost, det brukar du tycka om - Men det är ju ille
något som står för livet, det pöntar du väl, om du inte tycker dig kunna vara före Berg
avert.

Falu

är nog den värsta kritiker, som man kan råka ut för.

När du nu är inne på banken, så wäre jag tacksam, om du toge med hit tusen
kronor. Jag har över själva månadsbetalningen, men sedan blir det nog slut. Likaså
wore det ju bra skönt om du betalade Birgers växel. Det är allt bra harmligt med
den där betalningen för Birger. Om inte den hade varit hade jag rätt mig här på Mår-
backa hela sommarn utan att behöva ta ut i Falun. Men det var visst tretusen, som
jag betalade i juni. ^{för honom} Den nya hästen gick ju till tvåtusen, så att det är inte un-
derligt, att allt är slut.

Här har varit litet vackert regn i dag, men nu klarnar det på kvällen. Jag
sitter inne och skriver, men tänk, jag är så bortskämd med att arbeta ute i luf-
ten att det rakt inte vill gå att skriva. Och så har mättbandet blivit så blekt,
att jag måste försöka med ett nytt. Vi fingo aldrig tillräckligt regn här, utan ha
användning för många regnskurar till. Höet är nu inne och vi ha i dag börjat skära
råg. Här blir inte missväxt, fast inte på långt när så bra som det skulle ha varit.

Vi ha det nu mycket stilla och tyst, endast Karl Gustaf är kvar här. Han är
den bäste av sommargästerna. På honom skall man rakt inte klaga. Lilla Louise
kommer som oftast på visit och är mycket lustig. Hon är så långt kommen i världen
att han kan sjunga Bä, bä, vita lamm. Inte mer än första raden, men vackert så.

Det är med en viss fasa, som man läser alla kungörelser om livsmedel. Skola
verkligen alla fördervas för att alla skola ha det lika illa. Vi önska nu här, att
varje liten socken finge ställa för sig själv. Behålla vad den behöver och lämna
bort överskottet. Det blir värst när de kommer och tar maten från våra kor. Jag är
övertygad, att bönderna med tålmod svälta själva, men när de inte få mat åt kre-
aturen, så är det nog fara för uppror. Också kommer därtill att alla äro överty-
gade, att de som sitta i Stockholm och styra ingenting förstå. Tänk härifrån
skickas först all vete bort, man vet inte vart. för att malas. Den kan inte få ma-
las vid de kvarnar, som finnas inom socknen. Sedan måste den fraktas hit tillbaka
som mjöl och genom frakter och omkostnader är den då dubbelt så dyr. Sådant är ju
det rena vansinnet. Havre kan ju lämna rätt gott mjöl, om den får siktas ordent-
ligt, men Stockholmsherrarna befalla, att den skall malas så att ^{fulla} endast nittio %
äro kvar. Det är detsamma som svinnmjöl. Så är det med allting. Dessutom är det fas-

du får göra met sylskost när det är bäst för dig själva - Vi ha fått det på alla
sätt. Endast tycker jag det är att du tar din verksam med dig